

R O Z S U D O K

V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Lubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci žalobkyne: **1/ M. K.** bytom D. a **2/ M. K.**, bytom tamtiež, právne zastúpený JUDr. D., advokátom so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova 3, proti žalovanému: **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave**, pracovisko v Žiline, J. M. Hurbana č. 16, o peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, na odvolanie žalobcu 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22. februára 2012, č.k. 13S/115/2011-51, takto

r o z h o d o l :

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 22. februára 2012, č.k. 13S/115/2011-51, v napadnutej časti, týkajúcej sa žalobkyne 1/ **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

II. V časti, týkajúcej sa žalobcu 2/ rozsudok krajského súdu v Trenčíne z 22.februára 2012, č.k. 13S/115/2011-51, **p o t v r d z u j e**.

III. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 22. februára 2012, č.k. 13S/115/2011-51, podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28. septembra 2011, č.j. AZ/2011/01953-04, ktorým zamietol odvolanie žalobcu 2/ a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, odbor sociálnych vecí a rodiny, pracovisko Nováky číslo 2011/03365/04/PEA z 19. júla 2011, ktorým podľa § 40 ods.1, 7 a 13, § 45 ods.3 a § 18 ods. 8 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.") s účinnosťou od 1. júla 2011 zvýšil žalobcovi 2/ peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím - syna K., na sumu 261,12 € mesačne. Krajský súd žalobcovi náhradu trov konania nepriznal

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca nespochybnil výpočet príspevku na opatrovanie. Namietal iba, že poskytovaná výška príspevku nie je dostatočná na pokrytie životných potrieb a zvýšených finančných nákladov ťažko zdravotne postihnutej osoby ako aj fyzickej osoby, ktorá sa o túto osobu stará a rodina žije na hranici chudoby. Krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného zistil, že správne orgány postupovali pri výpočte výšky peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím plne v súlade so zákonom č. 447/2008 Z.z.. Poznamenal, že nie je predmetom súdneho preskúmania skutočnosť, či výška peňažného príspevku na opatrovanie je alebo nie je dostačujúca. Návrhu právneho zástupcu žalobcov, aby súd konal v zmysle § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a postúpil vec na zaujatie stanoviska Ústavnému súdu SR, krajský súd nevyhovел, keďže nedospel k záveru, že by príslušné ustanovenia zákona č. 447/2008 Z.z., boli v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Mal za to, že podmienky poskytovania peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia nie sú v zákone č. 447/2008 Z.z. upravené v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca 2/ včas podaným odvolaním. Namietol, že hoci krajský súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, jeho rozhodnutie vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci, lebo že oba správne orgány pri svojom rozhodovaní aplikovali § 40 ods. 7 a 13 zákona č. 447/2008 Z.z., ktorý je podľa jeho názoru v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, považuje ho za diskriminačný a porušujúci zásadu rovnosti. Výška opatrovateľského príspevku je príliš nízka a nepostačuje na pokrytie nevyhnutných potrieb žalobcu 2/ a jeho rodiny. On i jeho manželka sa vzdali zamestnania kvôli opatrovaniu zdravotne ťažko postihnutých detí svojej pôvodnej zamestnania. Opatrovanie považuje za prácu vykonávanú 24 hodín denne. Výška príspevku na opatrovanie by teda mala zodpovedať primeranej mzde za takúto prácu. Vzhľadom na zvyšovanie platieb za služby poskytované Domovom sociálnych služieb Domino v Prievidzi sa tieto služby stali nedostupnými pre deti, ktoré sa nemôžu zapojiť do spoločnosti tak, ako by im to umožňoval ich zdravotný stav. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd podľa § 109 ods. 1 písm. c) OSP postúpil vec ústavnému súdu. Súčasne žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok krajského súdu, rozhodnutie žalovaného zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil, lebo žalobca 2/ v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti. O zvýšení peňažného príspevku mohol žalovaný rozhodnúť len v medziach zákona.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250s O.s.p.) bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Predmetom konania podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. bolo preskúmanie zákonnosti právoplatného rozhodnutia žalovaného, ktorým bol žalobcovi 2/ zvýšený príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím na základe zákonnej úpravy, vykonanej opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 194/2011 Z.z. o úprave súm životného minima, ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2011, zo sumy 211,32 € na 261,12 €.

Vzhľadom na to, že preskúmané rozhodnutie sa týka iba žalobcu 2/, žalobkyňa 1/ nebola oprávnenou osobou na podanie žaloby proti tomuto rozhodnutiu žalovaného (§ 250 ods.2 O.s.p.) a preto odvolací súd podľa § 221 ods.1 písm. b) a ods.2 v spojení s § 250d

ods.3 O.s.p. rozsudok krajského súdu v časti, týkajúcej sa žalobkyne 1/ zrušil a konanie zastavil.

Ani odvolací súd nezistil rozpor preskúmaného rozhodnutia so zákonnou úpravou peňažného príspevku na opatrovanie, ktorý rozpor napokon žalobca nenamietal ani v odvolaní. Krajský súd sa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe, a s jeho odôvodnením sa odvolací súd stotožnil. Úlohou súdu v správnom súdnictve je preskúmať, či rozhodnutia správnych orgánov sú vydané v súlade so zákonom, teda rozhodujúcim kritériom pre posudzovanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov je skutočnosť, či tieto rozhodnutia zodpovedajú zákonu.

Žalobca žiadal, aby súd využil postup podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., podľa ktorého súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Odvolací súd rovnako ako krajský súd dospel k záveru, že nie sú dané podmienky postup podľa § 109 ods. 1 písm. b/ O.s.p.

Je potrebné uviesť, že štát je oprávnený rozhodovať o miere poskytovaných príspevkov v závislosti od jeho ekonomických možností, pričom predmetný príspevok je fakultatívnou dávkou. Výška priznaného príspevku pritom zodpovedá výške minimálnej mzdy po odpočítaní dane a príspevkov na poistenie.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu a preto rozsudok krajského súdu potvrdil podľa 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 219 ods. 2 O.s.p. ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 124 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 O.s.p. veta prvá O.s.p., lebo žalobcovia v tomto konaní neboli úspešní a žalovanému taká náhrada nepatrí.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. júna 2013

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová